

ber i det store og hele lige nede fra Bunden og op, for en saadan kan man ikke faa for den halve Snes Tusind Kroner, som denne Revision koster, det ligger udenfor Mulighedens Grænser. Nej, den har skullet være en politisk Revision, en Kontrolrevision, saaledes som Tilfældet er i de fleste parlamentariske Lande, hvor der udvælges et Par Mand til at have denne Kontrol, og saaledes at den betragtes som en Statsrevision, der paa Rigsdagens Vegne fører Tilsyn med den egentlige Revision og er en Slags Overrevision. Statsrevisionen i den Skikkelse, den har her, har derfor fra den blev indstiftet og indtil Dato først og fremmest været det, man kalder en politisk Revision, det vil sige, at den har i Henhold til den Bestemmelse, der findes om dens Tilværelse i Grundloven, skullet sørge for, at Regnskabet var i Overensstemmelse med Budgettet og Posterne udbetalte paa de forskellige Konti, saaledes som de vare optagne paa Finansloven. Det har med andre Ord været en Kontrol fra Rigsdagen overfor Ministeriet, og som saadan er den bleven opfattet og benyttet under hele Kamptiden, lige indtil vi kom til det, vi kalde Systemskiftet. Først derefter begynder man for Alvor at gøre Fordring paa, at den tillige skal være en Revision af Statens Regnskaber fra Bunden af og op.

Det kan den ikke være i sin nuværende Form. Den første Antydning, der paa dette Omraade er given, fremsattes jo af det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), som særlig har haft det Arbejde under sig, og det ærede Medlem krævede dér en Regnskabsret. Det er altsaa et meget stort Apparat, som skal være i Stand til at føre en virkelig Kontrol. Det er jo nu ikke Meningen med vor nuværende Statsrevision, og jeg tror heller ikke, at man vilde gaa ind paa en saadan Reform af den simple Grund, at Bekostningen ikke vilde staa i noget rimeligt Forhold til den Fordel, der kan opnaas.

Det, der er sket og sker fremdeles, er jo ikke Defraudationer, saaledes at Statens Penge blive formøblede af Embedsmændene, men det, som sker, og som vækker berettiget Animositet og Uvillie fra Rigsdagens Side, er, at Pengene ikke blive korrekt anvendte til det Formaal,

hvortil de ere bevilgede. Dette kan ikke kontrolleres, for, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) forleden Dag hævdede: Man kan ikke fra Statsrevisionen, som den nu er, komme om bag de Hovedbilag, som tilstilles den til Brug. Man kan tage en Stikprøve, om man vil, men alene at tage en enkelt Stikprøve er jo af det Omfang og den Natur, at der ikke vil være Mulighed derfor, medmindre man paa Forhaand paa et eller andet Omraade har faaet en Meddelelse om, at paa det Punkt er der noget, der brænder. Har man det, saa kan man forsøge at undersøge det, men ellers i Almindelighed vil man ikke gøre det. Jeg vil altsaa gøre opmærksom paa, at saaledes som Statsrevisionen nu er, kan den ikke løse dette Hverv. Nu vil man altsaa gøre den til et Kontrolapparat overfor Anvendelsen af Statens Midler; men dette Kontrolapparat bestaar i de forskellige Revisionsanstalter i de forskellige Departementer. Nu forekommer det mig ved at gennemgaa de Forhandlinger, der bleve førte forleden Dag, at det, det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) antydede, var dette, at man skulde trække disse forskellige Revisionsdepartementer eller Afdelinger sammen, ombesætte dem og lade dem ledes paa en saadan Maade, at de komme til at staa uafhængigt. Hvis man nu forsøger at gaa den Vej, er der en Mulighed for, at Bekostningerne ikke i alt for stor Grad ville øges. Det egentlige Arbejde skulde da udføres af disse Revisorer; men jeg tror alligevel, Rigsdagen til enhver Tid vil forlange at føre Tilsyn med dette Kontrolapparat gennem en Slags kontrollerende Direktører, eller hvad man nu vil kalde dem, ligesom ved alle andre Pengeinstitutioner. Den første Betingelse for, at disse kunne komme til at løse dette Hverv — det blev for Resten omtalt i en anden Forbindelse af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) — er, at disse Revisionsanstalter og navnlig deres Ledere blive udnævnte paa en saadan Maade, at de ere fuldstændig uafhængige af Administrationen. Thi det er i Virkeligheden der, Tampen brænder. Det er det vigtigste. Man maa, for at antyde en Parallel, stille dem ligesaa uafhængigt som Dommerne overfor